

80th Anniversary
SILPAKORN UNIVERSITY
Creative Art and Science for All

คณะวิทยาการจัดการ
Faculty of Management Science

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ
ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

*“ Driving Sustainable Development Goals:
Directions, Opportunities, and Challenges of Thai Entrepreneurs ”*

วันที่ 9 มิถุนายน 2566

ณ โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน จังหวัดเพชรบุรี

Facebook : mssilpakorn

www.ms.su.ac.th

sumssilpakorn

sums.silpakorn

คำสั่งคณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ 00089/2566

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

ตามที่คณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กำหนดจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566 ในวันศุกร์ที่ 9 มิถุนายน 2566 เพื่อเป็นเวทีการนำเสนองานวิชาการ วิจัย และผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2559 จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ ดังผู้รายนามต่อไปนี้

1. รองคณบดีฝ่ายวิจัย	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	กรรมการ
4. ศาสตราจารย์ ดร.นันทินิตย์ วาณิชชีวะ	กรรมการ
5. ศาสตราจารย์ ดร.บุษบา กนกศิลปกรรม	กรรมการ
6. ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ รักชาติเจริญ	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.เกตุวดี สมบูรณ์ทวี	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ภูวนาถวิจิตร	กรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ	กรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	กรรมการ
15. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงษ์ จันทร์ใหม่มูล	กรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	กรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	กรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐพล อ้นแผ้ว	กรรมการ
19. รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์	กรรมการ
20. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกิจ สุทธิเรืองวงศ์	กรรมการ
21. รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์	กรรมการ

22.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรริหิรัญ	กรรมการ
23.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงษ์	กรรมการ
24.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกิดศิริ เจริญวิศาล	กรรมการ
25.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พรรณราย	กรรมการ
26.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกฤทธิ์ อัมพะวัต	กรรมการ
27.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษราพร พรหมนิมิตกุล	กรรมการ
28.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกสินทร์ เตชะนิยม	กรรมการ
29.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกตุ	กรรมการ
30.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุฒจร	กรรมการ
31.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	กรรมการ
32.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนชื่น อัครกะฉนิชชา	กรรมการ
33.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิศวะกุล	กรรมการ
34.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐธนา สีนทร์นรกิจ	กรรมการ
35.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล บุญแก้วสุข	กรรมการ
36.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุฒจร	กรรมการ
37.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภุต สังข์เฉย	กรรมการ
38.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธาดาธิเบศร์ ภูทอง	กรรมการ
39.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ บุญเพียรผล	กรรมการ
40.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภนันทน์ หอมสุต	กรรมการ
41.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิกร ม่วงศรีเขียว	กรรมการ
42.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป ฉัตรสุภางค์	กรรมการ
43.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพล เปรมทองสุข	กรรมการ
44.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข	กรรมการ
45.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา นาคปฐม	กรรมการ
46.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิพนธ์ สมบัติ	กรรมการ
47.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิพนธ์ สิมะขจรบุญ	กรรมการ
48.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์วิวัฒน์ มะณีวงศ์	กรรมการ
49.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพล เจตโรจนานนท์	กรรมการ
50.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	กรรมการ
51.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญรติ จันทร์ภักดิ์	กรรมการ
52.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีนรัตน์ สุขเกษม	กรรมการ
53.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	กรรมการ
54.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมษธาวิมล พลโยธี	กรรมการ
55.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระชานนท์ ทวีผล	กรรมการ
56.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระบิล พันภัย	กรรมการ
57.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี อึ้งโพธิ์	กรรมการ
58.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพล พิณิจ	กรรมการ
59.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรระ จตุพร	กรรมการ

60.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์	กรรมการ
61.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิระ ศรีโยธิน	กรรมการ
62.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	กรรมการ
63.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวรรยา ธรรมอภิพล	กรรมการ
64.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัตยา ตันจันทร์พงศ์	กรรมการ
65.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี	กรรมการ
66.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	กรรมการ
67.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิรัตน์ กิตติพงษ์วิเศษ	กรรมการ
68.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนี คำนวลศิลป์	กรรมการ
69.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรมงคล นิมจิตต์	กรรมการ
70.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ พวงยามณี	กรรมการ
71.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา	กรรมการ
72.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรยา พรเอี่ยมมงคล	กรรมการ
73.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถพงศ์ พิระเชื้อ	กรรมการ
74.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี ยศบุตร	กรรมการ
75.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชวีภุชัญญ์ น้อมเนียน	กรรมการ
76.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล	กรรมการ
77.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมภักดิ์ คลังระหัด	กรรมการ
78.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร	กรรมการ
79.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงสุตา ภูสว่าง	กรรมการ
80.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวคนธ์ หนูขาว	กรรมการ
81.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อริสสา สะอาดนัก	กรรมการ
82.	อาจารย์ ดร.กฤษฎา พรประภา	กรรมการ
83.	อาจารย์ ดร.คมกริช นันทะโรจพงศ์	กรรมการ
84.	อาจารย์ ดร.จันทร์พร ช่วงโชติ	กรรมการ
85.	อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	กรรมการ
86.	อาจารย์ ดร.ชัชฌิพงษ์ ศิริโชตินิศากร	กรรมการ
87.	อาจารย์ ดร.ฐิติกรณ์ ยาวิไชย จารึกศิลป์	กรรมการ
88.	อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	กรรมการ
89.	อาจารย์ ดร.ธีรน์วัช สุขวิลัยหิรัญ	กรรมการ
90.	อาจารย์ ดร.นพดล ไทวิชัยกุล	กรรมการ
91.	อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา	กรรมการ
92.	อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีสินนันท	กรรมการ
93.	อาจารย์ ดร.ปริญญา ทรุ่นโพธิ์	กรรมการ
94.	อาจารย์ ดร.ปิยะกาญจน์ สุพรรณชนะบุรี	กรรมการ
95.	อาจารย์ ดร.ภฤศญา ปิยนุสรณ์	กรรมการ
96.	อาจารย์ ดร.ภวินธ์ธนา เจริญบุญ	กรรมการ
97.	อาจารย์ ดร.ภูชิป มีถาวรกุล	กรรมการ

98.	อาจารย์ ดร.รักษนก โสภภาพิศ	กรรมการ
99.	อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล	กรรมการ
100.	อาจารย์ ดร.วงศ์ศักดิ์ดา วีระไพบุลย์	กรรมการ
101.	อาจารย์ ดร.วัชร เวชประสิทธิ์	กรรมการ
102.	อาจารย์ ดร.ศรายุทธ แสนมี	กรรมการ
103.	อาจารย์ ดร.สัจจวัฒน์ จารีกศิลป์	กรรมการ
104.	อาจารย์ ดร.สุรภัทร์ พิไชยแพทย์	กรรมการ
105.	อาจารย์ ดร.มรกต กำแพงเพชร	กรรมการ
106.	เภสัชกร ดร.ยุทธภูมิ มีประดิษฐ์	กรรมการ
107.	ดร.จิรภิญญา สันนิปางกูร	กรรมการ
108.	นางสาวสุนิสา วงศ์ประทุม	เลขานุการ
109.	นายเอกพันธ์ หวานใจ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2566

Wint.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

สารบัญ

	หน้า
โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เอกพันธ์ หวานใจ และ ปริญญา หรุ่มโพธิ์.....	1
การสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษาในสถานการณ์แพร่ระบาด ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ธิดารัตน์ คำทুমใส และ ปริญญา หรุ่มโพธิ์.....	18
การให้ความหมายการให้รางวัลแก่ตนเองและกระบวนการให้รางวัลแก่ตนเอง ของผู้ควบคุมเวทีในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ณิชาภัทร ธนาศิริยุรัตน์ และ ปริญญา หรุ่มโพธิ์.....	34
ผลกระทบและการปรับตัวของการดำเนินธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ในสภาวะวิกฤติจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ชนวรรณ เหม่งเวหา และ พิทักษ์ ศิริวงค์.....	47
เรื่องเล่าของผู้ประกอบการธุรกิจเพาะพันธุ์ แมวสก๊อตติช โพลด์ ปรีชา โพธิ์พุ่ม และ พิทักษ์ ศิริวงค์.....	58
ความสัมพันธ์ระหว่างวิถีชีวิตแบบปกติใหม่กับคุณภาพชีวิตการทำงาน ของบุคลากรวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล รุ่งทิพา แซ่เตียว, ภัทร์ พลอยแหวน, สมบูรณ์ ศิริสรธริรัญ, กมลพร สอนศรี และกฤษฎณ์ รักชาติเจริญ.....	74
พฤติกรรมสร้างสรรค์สู่องค์กรแห่งความยั่งยืน กรณีศึกษา สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงาน กปร.) ประภาพร ชื้อสัจย์ และ ปริญญา หรุ่มโพธิ์.....	91
บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริงของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในอำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี จารุวรรณ จิตภูธโรจน์ และ ภัทร์ พลอยแหวน, สมบูรณ์ ศิริสรธริรัญ, กมลพร สอนศรี, และกฤษฎณ์ รักชาติเจริญ.....	106

การสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษาในสถานการณ์แพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE SELF TECHNOLOGY TO ACHIEVE EDUCATION SUCCESS DURING CORONAVIRUS 2019 PANDEMIC OF
STUDENTS FROM THE FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCES, SILPAKORN UNIVERSITY

ธิดารัตน์ คำทุมใส¹ และ ปริญญา หรุ่นโพธิ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีวิทยاپรากฎการณ์วิทยา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาถึง 1) การใช้เทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) 2) ปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม การสังเกต การค้นคว้าเอกสาร ผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 35 คน ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษา โดยการใช้ความมีวินัยในตนเอง การปรับตัวและการใช้ความยืดหยุ่นทางอารมณ์ การใช้ความฉลาดรู้ การใช้เครือข่ายความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน การจัดระเบียบในการเรียน และการแบ่งเวลาความรับผิดชอบ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีแห่งตัวตนของนักศึกษาได้แก่ ปัญหาจากสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย การขาดอุปกรณ์ในการเรียน ปัญหาการเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ต ปัญหาการปรับตัวที่ต้องเรียนโดยลำพัง การทำรายงานตามที่ได้รับมอบหมาย การสอบวัดผล และการติดการใช้อุปกรณ์มือถือ

คำสำคัญ : เทคโนโลยีแห่งตัวตน, โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, ความสำเร็จการศึกษา, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

² อาจารย์ ดร. ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

Abstract

This research is conducted in the form of qualitative research through methodology of phenomenology. The objectives of this research are: 1) to use the self-technology to achieve educational success during Coronavirus Disease 2019 pandemic; 2) to find problems and obstacles of the use of the self-technology to achieve educational success during Coronavirus Disease 2019 pandemic (COVID-19) of students of Faculty of Management Science, Silpakorn University. Data were collected by using focus group, observation, and documentary research. There are 35 key informants. The results reveal that students create the self-technology to achieve educational success by applying self-discipline, self-adjustment, emotional flexibility, utilization of literacy, utilization of peer group, learning organization, divisions of time and responsibilities. Problems and obstacles of the use of self-technology of students are the problems on unfortunate circumstances, lack of educational aid, internet connection, self-adjustment to self-learning, reporting of assignments, examination, and addiction to mobile devices.

Keywords: Self Technology, Coronavirus 2019 Pandemic, Education Success, Faculty of Management Sciences, Silpakorn University

1. บทนำ

ปัจจุบันสังคมโลกและสังคมไทยเข้าสู่ในโลศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา มีหลากหลายมิติ ไม่ใช่เป็นการเปลี่ยนแปลงด้านใดด้านหนึ่ง ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอาจส่งผลกระทบต่อเนื่องกันไป เป็นลูกโซ่ จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อวิถีชีวิตของ ผู้คนและสังคม ก่อให้เกิดยุคของสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ผู้คนตระหนักถึงความสำคัญ ความจำเป็นของการเรียนรู้ และพร้อมที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มุ่งสู่ความก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน การศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงจึงส่งผลในทางบวก ทำให้ประเทศสามารถเตรียมความพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ดังนั้นการปฏิรูปการศึกษาจึงเป็นปัจจัย สำคัญที่จะทำให้ประเทศพัฒนาได้อย่างยั่งยืน ส่งผลต่อรูปแบบการเรียนสอนและกระบวนการในการพัฒนาคน เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีและทันสมัยเหมาะสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป (ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และเฉลิมขวัญ สิงห์ทวี, 2562)

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของประเทศไทยสอดคล้องกับการปฏิรูปประเทศ และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้อง นำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาด้านหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคน ดี เก่ง มีคุณภาพ พร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา สำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 มีภายใต้สังคมไทยที่มีสภาพแวดล้อม ที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาให้เป็นพลเมืองดีของชาติ นิยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มี เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความ พร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม และผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกร ยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีฟตามความถนัดของตนเอง (ราชกิจจานุเบกษา, 2561)

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา ที่สอดคล้องและบูรณาการกันตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อเป็นกลไกและกรอบแนวทางการพัฒนาระบบอุดมศึกษา ซึ่งมีทิศทางการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างคน มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ สามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต และมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปรับบทบาท มหาวิทยาลัย มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นฟันเฟืองสำคัญสำหรับการสร้างคน สร้างองค์ความรู้ และการสร้าง นวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของประเทศผ่านการปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย เปลี่ยนหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งจัดระบบและการบริหารจัดการ (นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์

วิจัยและนวัตกรรม, 2562) ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งทางด้านความมั่นคง ด้านทรัพยากรมนุษย์ หรือแม้กระทั่งสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่ผลต่อการดำรงชีวิตของผู้คน

จากวิกฤตของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่มีการแพร่ระบาดอย่างรุนแรงเป็นวงกว้างอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มยืดเยื้อเป็นเวลายาวนาน ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและระบบการจัดการศึกษาที่ไม่สามารถหยุดการพัฒนาและการเรียนรู้ของนักศึกษา กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (อว.) จึงออกประกาศมาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) หรือโรคโควิด-19 เพื่อเป็นแนวปฏิบัติสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในการดูแลนิสิต นักศึกษา และบุคลากรของสถาบัน การศึกษา โดยให้หยุดการเรียนการสอนทุกรูปแบบและปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนจากปกติเป็นแบบออนไลน์ โดยสมบูรณ์ทุกหลักสูตร ยกเลิกการฝึกงาน ปรับรูปแบบการสอบและการประเมินผล การเรียนแบบผสมผสานระหว่าง รูปแบบตามปกติ (onsite) ร่วมกับการเรียนทางไกล (online) ได้ตามความพร้อม และสามารถจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบปกติ เมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดดีขึ้น โดยต้องปฏิบัติตามมาตรการและการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 (กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม, 2563)

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ยึดหลักมาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามประกาศของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม โดยคณะวิชาได้กำหนดแนวปฏิบัติในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid-19 โดยงดการเรียนการสอนในห้องเรียนและปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอน การสอบและประเมินผลเป็นแบบออนไลน์ทั้งหมด และปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานในสัดส่วนที่เหมาะสม เมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดคลี่คลายแล้ว สอดคล้องตามประกาศของมหาวิทยาลัยศิลปากร เกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุม เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 และฉบับต่อมาตามความเปลี่ยนแปลงของระดับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค ซึ่งมีเนื้อหาที่ครอบคลุมการดำเนินงานของส่วนงาน การจัดการเรียนการสอน การใช้อาคาร และสถานที่ การจัดการกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมที่มีคนจำนวนมาก ในทุกวิทยาเขต (คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2563)

จากวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้นักศึกษาต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และการเรียนรูปแบบใหม่ นักศึกษาจำนวนมากประสบปัญหาในการเข้าเรียนเนื่องจากไม่สามารถปรับตัวตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว เนื่องจากความไม่พร้อมทางด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว อาทิ อุปสรรคการเรียนและสถานที่เรียนที่ไม่เหมาะสม ทำให้ไม่สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บางรายไม่สามารถรับสภาพกับการเปลี่ยนแปลงและการเรียนแบบใหม่ได้ ทำให้นักศึกษาขาดเรียน ไม่สนใจเรียน แต่ในขณะเดียวกัน นักศึกษาบางรายสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างดี นักศึกษาที่มีความยืดหยุ่น ยอมรับและเข้าใจในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนการสอนตามรูปแบบที่สถานศึกษากำหนดได้อย่างสมบูรณ์ รวมถึงบางรายมีวิธีและกระบวนการเรียนที่ตัวนักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาเป็นอย่างดี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนการสอน และกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงมีความสนใจ

ที่จะศึกษา “การสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษาในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019” เพื่อให้ทราบถึงการปรับตัวของนักศึกษา และกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาที่นำไปสู่ความสำเร็จในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะนำเอาข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเสนอแนะ ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา และปรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันกับนักศึกษาในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

3.1 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

การเรียนรู้ คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความคิดที่เกิดจากประสบการณ์หรือการฝึกฝน และการเรียนรู้เกิดขึ้นโดยการค้นหาสิ่งใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งสิ่งนั้นอยู่ในความสนใจและความต้องการของตนเอง สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2562) ที่ให้ความหมายของ การเรียนรู้ ว่าเป็นการแบ่งปันความรู้ที่ได้จากการปรับปรุงแนวทางที่มีอยู่ให้ดีขึ้นทุก ๆ ครั้งหลังจากผ่านรอบของการถูกประเมิน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดด้วยการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามาใช้เพื่อให้เกิดกระบวนการที่ดีในองค์กรและ ส่วนของราชการ ขณะที่ โชติเวชญ์ อึ้งเกลี้ยง, และคณะ (2562) ที่อธิบายว่าการเรียนรู้ (Learning) เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนและแบบแผนเพื่อให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลแห่งการเรียนรู้ ด้วยการสร้างประสบการณ์เมื่อบุคคลเข้าไปปฏิสัมพันธ์กับ สิ่งแวดล้อม การฝึกหัด และการทดลองฝึกคิด

การเรียนรู้จึงเป็นพื้นฐานของมนุษย์ที่เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความคิดซึ่งเกิดจาก ประสบการณ์หรือการฝึกฝน และการเรียนรู้เกิดขึ้นโดยการค้นหาสิ่งใหม่ ๆ ด้วยตนเอง อาจจะเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง และไม่ต้องการรอรับความรู้จากผู้อื่นเพียงอย่างเดียว หรือการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่ม โดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากเพื่อนหรือ จากผู้รู้ ซึ่งการเรียนรู้สิ่งนั้นอยู่ในความสนใจและความต้องการของตนเอง เช่น การฟัง การการอ่าน การใช้เทคโนโลยี การ ปฏิบัติ เป็นต้น และเป็นการตัดสินใจเรียนรู้ด้วยในรูปแบบหรือกิจกรรมที่ตัวเองสนใจและถนัด โดยการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพเกิดจากสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการ พัฒนา ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม สอดคล้องกับ สุชีรา วิบูลย์สุข (2560) แสดงความเห็นไว้ว่า การเรียนรู้ ด้วยการนำตนเองมีความสำคัญและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนที่ไม่ต้องการรอรับความรู้จากผู้อื่นเพียงอย่างเดียว เป็นการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ได้ตามความต้องการ รวมทั้งมีอิสระด้วยรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้เชี่ยวชาญ หรือการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจึงมีลักษณะเด่นในการเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้เป็นอย่างมาก ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยการนำตนเองนั้นจะมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ มากขึ้น เรียนได้ดีขึ้น เกิดความยืดหยุ่นในการเรียนรู้เพราะสามารถเรียนรู้ได้ตามรูปแบบที่ตนเองถนัด และที่สำคัญที่สุด

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจะพัฒนาบุคคลให้มีทักษะการแสวงหาความรู้ ถึงแม้จะสำเร็จการศึกษาจากในระบบโรงเรียน ก็ยังสามารถแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตน ช่วยให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืน

3.2 แนวคิดเทคโนโลยีแห่งตัวตน (self-Technology)

เทคโนโลยีแห่งตัวตน คือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือลักษณะเฉพาะของตัวตนที่ถูกสร้างผ่านเทคนิคและการปฏิบัติผ่านการรับรู้ตัวตนของมนุษย์ที่มีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดและที่เกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ การฝึกฝน เป็นสิ่งที่มีการพัฒนาตลอดชีวิต ซึ่งเทคโนโลยีแห่งตัวตนเป็นคุณลักษณะประจำตัวของบุคคลนั้น ไม่ว่าจะเป็นคุณลักษณะทางด้านความฉลาดรู้ ความมีวินัยในตนเอง ความขยันหมั่นเพียร ความรับผิดชอบ การวางแผนชีวิต รวมถึงการเรียนรู้ จากประสบการณ์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม คุณลักษณะดังกล่าวจึงเป็นแนวทางและแรงผลักดันในการสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนของบุคคลที่เกิดขึ้นภายในตัว ซึ่งเป็นพลังอำนาจภายในของตนเองที่จะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลสามารถเรียนรู้และประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง สอดคล้องกับ ฐิตินันท์ บ. คอมมอน (2560) ได้อธิบายความหมายเทคโนโลยีของตัวตนไว้ว่า ตัวตน (Self) ของมนุษย์และการรับรู้ตัวตนของมนุษย์เป็นสิ่งที่มีการพัฒนาตลอดชีวิต พัฒนาการในการเรียนรู้และรู้จักตนเองนี้จะเกิดขึ้นผ่านการขัดเกลาทางสังคมตลอดเวลาของการเติบโต โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น จะถือว่าเป็นช่วงเวลาที่สำคัญของมนุษย์ในการสำรวจตัวตน (Self) และ การสร้างอัตลักษณ์ (Identity) ของตนเอง และสอดคล้องกับ ญัฐพัชร อภิรุ้งเรืองสกุล และพิทักษ์ ศิริวงศ์ (2561) ที่เชื่อว่า เทคโนโลยีแห่งตัวตน สำหรับการศึกษา ที่ให้ความสำคัญกับมนุษย์จะช่วยให้สามารถสร้างตัวตนของตนเองเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จหรือแนวทางที่ตัวบุคคลได้ ดำเนินการตัดสินใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยตนเองนั้นผ่านการบอกเล่าต่าง ๆ ของแต่ละคนแต่ละพื้นที่จะมีความแตกต่างกันออก ดังนั้นแล้วการจะมองความเป็นตัวตนของตัวเราก็คงจะไม่ได้ไปสอดคล้องกับการเป็นตัวตนของผู้อื่นเช่นกัน โดยมีลักษณะตัวตนที่ใช้เป็นแนวทางในการสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวสู่ความสำเร็จการศึกษา

3.3 แนวคิดความยืดหยุ่นทางอารมณ์ (Resilience)

กรมสุขภาพจิต (2563) ได้ให้ความหมาย ความยืดหยุ่นทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถในการกลับคืนสภาพเดิม คำว่า “Resilience” ยังไม่มีการกำหนดเป็นคำในภาษาไทยที่แน่นอน จึงมีผู้ใช้ในภาษาไทยหลากหลาย เช่น ความสามารถในการฟื้นพลังความเข้มแข็งทางจิตใจ ความหยุ่นตัวทางอารมณ์และจิตใจ ความยืดหยุ่น เป็นต้น แต่สิ่งสำคัญ คือความหมายของ resilience ที่เป็นกระบวนการปรับตัวและฟื้นตัวเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ยากลำบากหรือวิกฤตได้สำเร็จ แสดงให้เห็นถึงการเอาชนะปัญหาอุปสรรคของชีวิตโดยใช้พลังสุขภาพจิตที่ดีที่เข้มแข็ง ความยืดหยุ่นทางอารมณ์เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้บุคคลมีความอดทนต่อความยากลำบากทั้งปวง ในช่วงที่กำลังเผชิญกับภาวะวิกฤติของชีวิต ทั้งช่วยสร้างกำลังใจให้ลุกขึ้นสู้และลงมือแก้ไข้ปัญหา ความยืดหยุ่นทางอารมณ์ คือ ความสามารถและลักษณะเฉพาะของบุคคลในการปรับตัวและรับมือกับภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้นในชีวิตอย่างรวดเร็ว โดยสามารถต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้ผ่านพ้นวิกฤตและกลับมาใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุข

การที่บุคคลจะฟื้นคืนสภาพทางอารมณ์จากวิกฤตต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตได้นั้น จำเป็นจะต้องมีพลังยึดพลังยึด พลังสู้ ควบคู่ไปกับองค์ประกอบที่เป็นความรู้สึก 3 ด้าน คือ ด้านที่ฉันทิ ด้านที่ฉันทิ และด้านที่ฉันทิสามารถทำงานควบคู่กันอย่างสอดคล้องและลงตัว ซึ่งสอดคล้องกับกรมสุขภาพจิต (2563) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความยืดหยุ่นทางอารมณ์ โดยสรุปว่า มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ด้าน คือ 1) ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ การมีจิตใจที่ไม่อ่อนไหวง่าย อดทนต่อความกดดันและมีวิธีจัดการกับอารมณ์ได้ 2) ด้านกำลังใจ มีความมุ่งมั่น ไม่ท้อถอย มีความหวังและกำลังใจ 3) ด้านการจัดการกับปัญหาการมีมุมมองทางบวกต่อปัญหา และมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการต่อสู้เอาชนะอุปสรรค

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีวิทยาแบบปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) เก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus group) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) รวมทั้งการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (Documentary Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ให้ได้มากที่สุด โดยผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่การศึกษาแบบเจาะจง (Purposive Selection) ด้วยการเลือกพื้นที่คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกและกลุ่มของผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย

4.1.1 นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2565 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.20 จำนวน 15 คน

4.1.2 อาจารย์ประจำที่ครอบคลุมในแต่ละสาขาวิชาของระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 10 คน

4.1.3 เจ้าหน้าที่สายสนับสนุนวิชาการ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการประสานงานหลักสูตรการเรียนการสอน และการให้บริการนักศึกษา จำนวน 10 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมก่อนลงพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้รับข้อมูลหรือคำตอบที่ตรงกับความ เป็นจริง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

4.2.1 ตัวผู้วิจัย เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการวิจัย โดยผู้วิจัยต้องมีความไวต่อทฤษฎี และมีความพร้อมทางด้านร่างกาย

4.2.2 ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยสร้างบรรยากาศในการสนทนาและควบคุมการสนทนาได้เป็นอย่างดี เพื่อให้เกิดความเป็นกันเองมากที่สุด

4.2.3 ผู้จัดบันทึก เป็นผู้ที่อยู่ร่วมการสนทนากลุ่มตลอดเวลา ทำหน้าที่ในการจัดบันทึกเพียงอย่างเดียวและเป็นผู้ถอดเทปการสนทนาด้วยตนเอง เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ได้บันทึกและมีเนื้อหาสาระในเทปที่ตรงกัน และผู้อำนวยความสะดวกสำหรับการนัดหมาย การต้อนรับผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

4.2.4 เครื่องมือบันทึกเสียง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้วิจัย และก่อนการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มก่อนที่จะบันทึกเสียง

4.2.5 กล้องถ่ายภาพ เพื่อช่วยให้การนำเสนอข้อมูลของผู้วิจัยมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มก่อนที่จะบันทึกภาพ

4.2.6 สมุดจดบันทึก และปากกา

4.2.7 แนวคำถามในการสนทนากลุ่ม

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากหนังสือ ตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสอบถามข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการสร้างแนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม

4.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม โดยมีการใช้คำถาม (Interview Guide) เป็นลักษณะของการเปิดกว้างไม่จำกัดข้อความ (Open – Ended Question Interview) และครอบคลุมประเด็นวิจัย ประกอบกับการสังเกต บันทึกภาพ และบันทึกเสียง

4.3.3 การสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยใช้การสนทนากลุ่ม โดยสร้างแนวคำถามอย่างกว้าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสนทนา และข้อความต่าง ๆ สามารถยืดหยุ่นได้ไม่มีการกำหนดตายตัว โดยการสนทนากลุ่มมีลักษณะของการพูดคุยสนทนาแบบเป็นกันเองมากที่สุด เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ร่วมสนทนาเกิดความกังวลใจในการให้คำตอบหรือตอบคำถามที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยการซักถามในประเด็นและข้อความต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนลำดับตามสถานการณ์หรือตามความเหมาะสม

4.4 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลตลอดกระบวนการวิจัยเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย โดยใช้วิธีการเทคนิคสามเส้า (Triangulation) เริ่มตั้งแต่การเก็บข้อมูล การสัมภาษณ์ การสังเกตการทำทาง พฤติกรรม และบรรยากาศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่ให้ข้อมูล เพื่อนำมาประกอบกับการแปลความหมายร่วมกับการถอดเทปหรือการลงภาคสนาม และกลับไปอ่านข้อมูลหรือสอบถามผู้ให้ข้อมูลซ้ำอีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เมื่อได้ข้อมูลมาในแต่ละครั้งผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และนำข้อมูลไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ข้อมูลที่ได้นั้นมีความน่าเชื่อถือ โดยวิธีการเทคนิคสามเส้า (Triangulation Technique) ที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ 3 วิธี ดังนี้ (ชาย โพลิตา, 2562)

4.4.1 การใช้หลายวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูล (Method Triangulation) โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลในเรื่องเดียวกันจากกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ด้วยวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ และเก็บข้อมูลจากเอกสาร แล้วนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบยืนยัน

4.4.2 แหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน (Data Sources Triangulation) โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งที่ต่างกัน ด้วยวิธีการเก็บข้อมูลที่เหมือนกันตั้งแต่เวลา สถานที่ และตัวบุคคล แล้วนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบยืนยัน

4.4.3 แนวคิดและทฤษฎีที่ต่างกัน (Theory Triangulation) โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดและทฤษฎีที่มีความหลากหลายมาเป็นแนวทางในการอภิปรายข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ตั้งไว้ โดยใช้ข้อมูลจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี หลักการจากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) เพื่อหาความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ของข้อมูล ด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อจัดระเบียบข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่เดียวกันหรือเป็นประเภทเดียวกัน แล้วนำมาจัดประเภทของข้อมูลและเชื่อมโยงมโนทัศน์ เพื่อเตรียมนำเสนอผลการศึกษา

4.6 จริยธรรมในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ยึดจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (Ethics in Human Research) ซึ่งเป็นหลักจริยธรรมทั่วไป (Ethical Principles) โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ให้ข้อมูลเป็นความลับ เพื่อปกป้องศักดิ์ศรีความ

ปลอดภัย และเป็นอยู่ที่ดีของผู้ที่ให้ข้อมูล ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ หลักการเคารพในความ เป็นมนุษย์ (Respect for Person) หลักคุณประโยชน์ไม่เป็นโทษ (Beneficence and Non-Maleficence) และหลัก ความยุติธรรม (Justice) ซึ่งผู้วิจัยได้เข้าอบรมในหลักสูตร “จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ด้านสังคมศาสตร์” ของคณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร และได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2565 หมายเลขใบรับรอง COE 65.1028-184 จากสำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร สำหรับการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

5.สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1 การสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษา

ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รัฐบาลได้ใช้มาตรการป้องกันการแพร่ ระบาดของโรค ด้วยการออกประกาศให้มหาวิทยาลัยต้องจัดการเรียนการสอนออนไลน์ นักศึกษาต้องเรียนหนังสืออยู่ ภายในหอพักหรือแยกย้ายกันกลับไปเรียนที่บ้าน ในสถานการณ์ดังกล่าวนี้ นักศึกษาต้องปรับเปลี่ยนตัวเองในด้านการเรียน ไปตามรูปแบบที่สถานศึกษากำหนด ซึ่งความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมีทั้งรูปแบบการเรียนออนไลน์ทุกรายวิชา เมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคมีความรุนแรง และการเรียนแบบผสมผสานทั้งแบบออนไซต์และออนไลน์ เมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคดีขึ้น ความเปลี่ยนแปลงทำให้นักศึกษาต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของ ตนเอง สร้างการรับรู้และยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เรียนรู้และปรับตัวเพื่อให้สำเร็จการศึกษา โดยใช้ความฉลาดรู้ ความมีวินัยในตนเอง การแบ่งเวลาและความรับผิดชอบ การจัดระเบียบของการเรียน เครือข่าย ความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน ความยืดหยุ่นทางอารมณ์ เป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ดีและสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนนำไปสู่ ความสำเร็จในการศึกษาในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนี้

5.1.1 ความมีวินัยในตนเอง

นักศึกษามีคุณลักษณะและวิธีการใช้เทคโนโลยีแห่งตัวตน โดยควบคุมพฤติกรรมของตนเอง มีวินัยในตนเองที่จะต้องเข้าเรียนทุกครั้ง ไม่ขาดเรียน รู้หน้าที่ว่าจะต้องทำอะไรโดยลำดับความสำคัญในการเรียน และการทำกิจกรรม จัดสรรและแบ่งเวลาเข้าเรียนทุกรายวิชาตามตารางการเรียนการสอน เมื่อเข้าเรียนแล้วก็จะตั้งใจ เรียน พยายามทำความเข้าใจเนื้อหา หากไม่เข้าใจก็จะพยายามถามอาจารย์ผู้สอนหรือเพื่อนที่รู้ ในระหว่างที่เรียน มีการตรวจสอบคะแนนเพื่อประเมินผลตัวเอง และวางแผนการเรียนในรายวิชา มุ่งทำคะแนนให้อยู่ในระดับที่สูง ทบทวนเนื้อหาทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มุ่งมั่น ตั้งใจอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ เพื่อจะได้มีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับ เกียรตินิยม ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากแรงกระตุ้นภายในของตัวนักศึกษาเองที่มุ่งสู่ความสำเร็จการศึกษาตามแผนที่ วางไว้และมีผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ระดับเกียรตินิยม

5.1.2 การปรับตัวและการใช้ความยืดหยุ่นทางอารมณ์

ความยืดหยุ่นทางอารมณ์เป็นเทคโนโลยีแห่งตัวตนหรือวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาได้ทำความเข้าใจถึงความรู้สึกและอารมณ์ของตนเอง รู้จักการแสดงออกที่เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ มีความเข้าใจ รับรู้ และยอมรับถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยนักศึกษาสามารถปรับตัวและเรียนรู้การใช้ชีวิตในการเรียนที่ต้องเปลี่ยนแปลง

แม้ว่าต้องเผชิญกับปัญหาและความยากลำบากในการดำเนินชีวิตและการเรียน แต่ก็สามารถรับมือและปรับตัวตามสถานการณ์ได้ ด้วยการเรียนรู้การใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ต้องใช้ในการเรียน รวมถึงการใช้แอปพลิเคชันที่ช่วยให้การดำเนินชีวิตประจำวันง่ายขึ้นในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และเมื่อรู้สึกว่าคุณเองเกิดความท้อแท้ หดงอกำลังใจในการเรียน นักศึกษาสามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยการปรับตัวและเลือกมองในด้านดีของสิ่งที่เกิดขึ้น พยายามที่จะพึ่งพาตัวเองให้อยู่รอดและสามารถเข้าเรียนได้ตามที่วางแผนไว้ เพื่อพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้นจนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขในสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบัน

5.1.3 การใช้ความฉลาดรู้

นักศึกษาสามารถรับรู้และเข้าใจความเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนสอนในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) นักศึกษาใช้ความฉลาดรู้ของตนเองในการยอมรับสถานการณ์และเรียนรู้ที่จะปรับตัว มีความตื่นตัวเพื่อเตรียมความพร้อมกับการเรียนในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ ด้วยการวางแผนการเรียน การจัดสรรเวลาเรียน การทำกิจกรรมนอกเหนือการเรียน การทำงานเดี่ยว รายงานกลุ่ม การทบทวนเนื้อหารายวิชา เรียนรู้วิธีการใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีสำหรับการเรียนรูปแบบใหม่ แม้ว่าในช่วงแรกนักศึกษาบางคนไม่มั่นใจว่าจะเรียนรู้เรื่องหรือเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ แต่เมื่อยอมรับและปรับตัวแล้วจึงหาแนวทางและวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง โดยแต่ละบุคคลมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความใฝ่รู้ และการมุ่งสู่ความสำเร็จการศึกษาที่ได้รับเกียรตินิยม ซึ่งใช้ความสามารถทางสติปัญญาและความเฉลียวฉลาดในการเรียนรู้สู่ความสำเร็จตามที่ได้มุ่งหวังแตกต่างกันไป ดังนั้นความฉลาดรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่นำพานักศึกษาไปสู่ความสำเร็จได้

5.1.4 การใช้เครือข่ายความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อน

นักศึกษาใช้เครือข่ายความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนในการทำรายงานกลุ่มเก็บคะแนน คอยแจ้งเตือนเมื่อมีกำหนดส่งงานหรือสอบเก็บคะแนน แลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยกันสรุปประเด็นสำคัญของเนื้อหาเพื่อทบทวนบทเรียนจากที่เรียนมาทั้งระหว่างเรียนและเตรียมตัวก่อนมีการสอบทั้งกลางภาคและปลายภาค เพื่อให้ได้คะแนนตามเป้าหมายที่วางไว้

5.1.5 การใช้วิธีการจัดระเบียบในการเรียน

นักศึกษาปรับตัวตามสภาพแวดล้อมและเรียนรู้รูปแบบการเรียนที่เปลี่ยนแปลงไป พยายามเรียนรู้การใช้งานอุปกรณ์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้าเรียนทุกครั้งไม่ว่าจะเป็นรูปแบบออนไลน์หรือออนไซต์ วางแผนและจัดระเบียบการเรียนของตนเองอย่างชัดเจน จัดสรรเวลาในการทำรายงานเพื่อเก็บคะแนน ระหว่างเรียนก็จะตั้งใจเรียนเพื่อให้ตัวเองมีความรู้ความเข้าใจ เมื่อถึงช่วงใกล้สอบนักศึกษาจะหยุดทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อมุ่งมั่นและตั้งใจอ่านหนังสือ ทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาจากการที่ได้ทำสรุปประเด็นสำคัญไว้ หลังจากการสอบเสร็จจึงแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมผ่อนคลายความเครียด

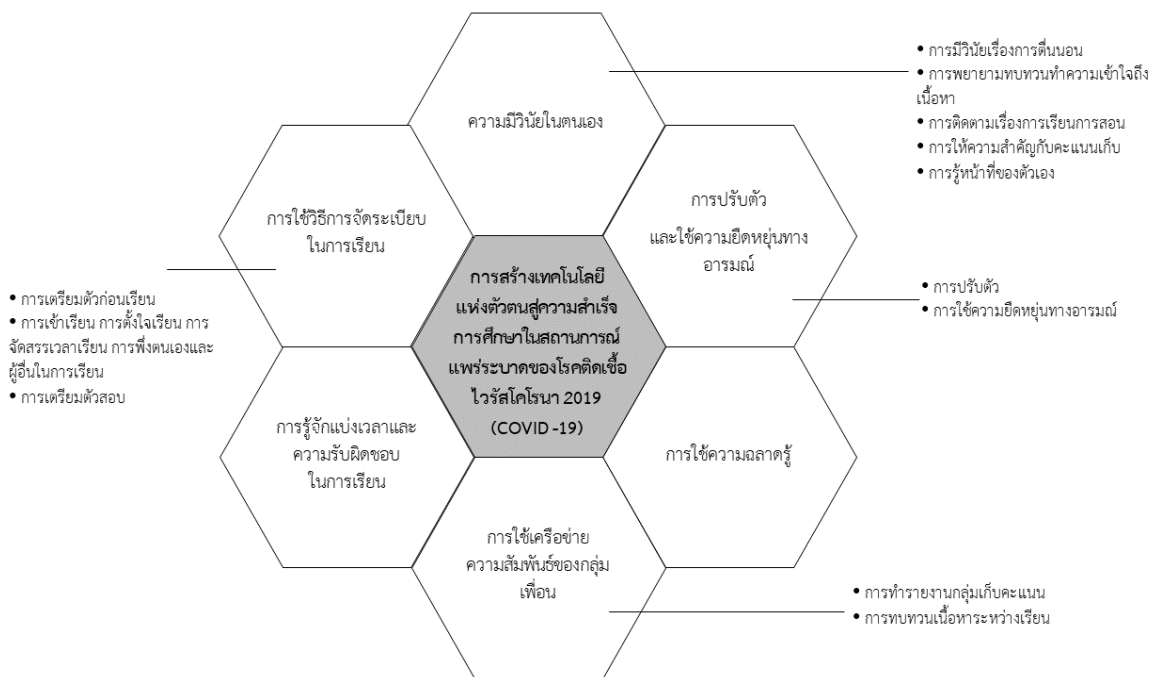
5.1.6 การรู้จักแบ่งเวลาและความรับผิดชอบในการเรียน

นักศึกษารู้หน้าที่ของตนเอง รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนและการทำงาน รับผิดชอบตัวเองในการเข้าเรียนและการทำงาน ตั้งใจทำงานให้เสร็จและส่งทันตามเวลาที่รายบุคคลและงานกลุ่ม ลงมือปฏิบัติตามแผนการเรียนของตนเองเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ

5.2 ปัญหาและอุปสรรคการใช้เทคโนโลยีแห่งตัวตน

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนสอนในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) สร้างปัญหาและอุปสรรคแก่นักศึกษาหลายด้าน ซึ่งมีนักศึกษาจำนวนมากไม่สามารถปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนออนไลน์และการสอบวัดผล ประกอบกับความไม่พร้อมของอุปกรณ์และสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียน สร้างภาระค่าใช้จ่ายให้กับครอบครัว อีกทั้งการเรียนออนไลน์ทำให้นักศึกษาต้องเรียนตามลำพัง ขาดการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในเวลาเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักศึกษาต้องขาดหายไป การทำงานเป็นกลุ่มเกิดปัญหาในการสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความเครียด เบื่อหน่าย ไม่กระตือรือร้น และท้อแท้ต่อการเรียน นอกจากนี้ การปรับตัวด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการดำเนินชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) นักศึกษาต้องใช้อุปกรณ์มือถือหรือคอมพิวเตอร์ในการทำงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะแสวงหาความรู้และการดำเนินชีวิต จึงเกิดการติดอุปกรณ์มือถือหรือคอมพิวเตอร์ที่ต้องใช้งานตลอดเวลาติดต่อกันเป็นเวลานาน และส่งผลให้นักศึกษาขาดทักษะในการเข้าสังคมและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน อาจารย์ และสังคมรอบตัว

จากผลการวิจัย เรื่อง การสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษาในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้วิจัยขอสรุปเป็นแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 1 การสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษาในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

6. อภิปรายผลการวิจัย

ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มหาวิทยาลัยได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษาเกิดกระบวนการเรียนรู้ ที่จะต้องปรับตัวและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองตามสถานการณ์ โดยนักศึกษาใช้ความฉลาดรู้ สร้างวินัยในตนเอง ควบคุมพฤติกรรมตนเอง รู้จักหน้าที่และมีความรับผิดชอบ ตั้งใจเรียน จัดสรรแบ่งเวลาในการเรียนและการทำกิจกรรม จัดระเบียบในการเรียนเพื่ออ่านหนังสือและทบทวนเนื้อหา เพื่อเตรียมตัวสอบ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ โชติเวชญ์ อึ้งเกลี้ยง, และคณะ (2562) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนและแบบแผนเพื่อให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลแห่งการเรียนรู้ ด้วยการสร้างประสบการณ์เมื่อเข้าไปปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การฝึกหัด และการทดลองถูกผิด และจิตินันท์ บ. คอมม่อน (2560) ที่กล่าวว่าเทคโนโลยีของตัวตน เป็นตัวตนของมนุษย์ และการรับรู้ตัวตนของมนุษย์เป็นสิ่งที่มีการพัฒนาตลอดชีวิต พัฒนาการในการเรียนรู้และรู้จักตนเองนี้จะเกิดขึ้นผ่านการขัดเกลาทางสังคมตลอดช่วงเวลาของการเติบโต โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นจะถือว่าเป็นช่วงเวลาที่สำคัญของมนุษย์ ในการสำรวจตัวตน (Self) และ การสร้างอัตลักษณ์ (Identity) ของตนเอง

ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพัชร์ อภิรุ่งเรืองสกุล และพิทักษ์ ศิริวงศ์ (2561) และพาฝัน นุห์ และพิทักษ์ ศิริวงศ์ (2555) ที่กล่าวไปในทิศทางเดียวกันว่า การสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนเพื่อความสำเร็จในการเรียนเป็นการสร้างอัตลักษณ์ของตนเองขึ้นมาใหม่ ด้วยความเพียรพยายาม ความอดทน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านการเรียน มุมมอง ตั้งใจเรียน แสวงหาโอกาสเพื่อสร้างอนาคตด้วยการศึกษา รู้จักปล่อยวางและมองโลกในแง่ดี สร้างเครือข่ายสู่ความสำเร็จในการทำงาน มีปฏิสัมพันธ์พริบและรู้สึกจริงในงานที่ตนเองรับผิดชอบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ ยานกุลวงศ์ (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา พบว่านักศึกษามีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ รับผิดชอบต่อหน้าที่และการกระทำของตนเอง มีการจัดการเวลาอย่างมีวินัย ทั้งในด้านการศึกษา เจริญทักษะและการฝึกซ้อมทักษะทางด้านกีฬา เพื่อให้ตนเองมีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญ และรักษาทักษะของนักกีฬาให้คงที่ กำหนดเป้าหมายหลังจบการศึกษาและพยายามทำให้สำเร็จ

ในด้านการปรับตัวและใช้ความยืดหยุ่นทางอารมณ์ นักศึกษามองในแง่ดีของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แม้ว่าในช่วงแรกมีปัญหาและอุปสรรค ทั้งในเรื่องของการใช้อุปกรณ์การสื่อสาร สัญญาณอินเทอร์เน็ต และสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการเรียน รวมถึงเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ และขาดความมั่นใจในตัวเองในการเข้าสังคม นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และมีแนวทางในการปรับตัวโดยพยายามศึกษาเรียนรู้วิธีการใช้อุปกรณ์และการใช้งานโปรแกรมการเรียนออนไลน์ มองในแง่ดีของการเรียนออนไลน์ และสร้างแรงบันดาลใจในการศึกษาโดยตั้งเป้าหมาย วางแผนจัดระเบียบการเรียน จัดสรรเวลา และพยายามทำให้สำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของกรมสุขภาพจิต (2563) กล่าวว่าความยืดหยุ่นทางอารมณ์ เป็นกระบวนการปรับตัวและฟื้นตัวเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ยากลำบากหรือวิกฤตได้สำเร็จ ซึ่งเป็นความสามารถและลักษณะเฉพาะของบุคคลในการปรับตัวและรับมือกับภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้นในชีวิตอย่างรวดเร็ว โดยสามารถต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้ผ่านพ้นวิกฤตและกลับมาใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุข และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ แสนสุภา, และคณะ (2563) ที่ศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาในสถานการณ์โควิด-19 พบว่านักศึกษามีการปรับตัวโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านการเรียน ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ซึ่งการปรับตัวมีผลต่อการเรียนและความสำเร็จทางการศึกษาของนักศึกษาและนำไปสู่การดำเนิน

ชีวิตอย่างปกติสุข และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา มณีวงศ์ (2564) ที่ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์แอปพลิเคชันไลน์ ในช่วงวิกฤต COVID 19 พบว่าในช่วงวิกฤตนักศึกษาสามารถปรับตัวใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการเรียนได้ถึงร้อยละ 85 และนักศึกษามีมุมมองต่อการเรียนว่าเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าอาหารและอื่น ๆ แต่ต้องจ่ายเงินเพิ่มความเร็วของอินเทอร์เน็ต

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาจากสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านอุปกรณ์การเรียน สัญญาณอินเทอร์เน็ต สถานที่และสภาพแวดล้อมในการเรียนที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ออนไลน์ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลง และไม่ให้เป็นภาระของผู้ปกครอง มีข้อเสนอแนะดังนี้

7.1.1 คณะวิชาและมหาวิทยาลัยควรให้ทุนสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดหาอุปกรณ์การเรียน รวมทั้งการคืนเงินค่าลงทะเบียนการศึกษาเป็นบางส่วน เพื่อไม่ให้เป็นภาระของผู้ปกครอง หรือสนับสนุนอุปกรณ์และบริการอินเทอร์เน็ตที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้งานได้ทุกที่อย่างสะดวก รวมถึงจัดระบบและรูปแบบเนื้อหาการเรียนรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ตลอดเวลา

7.1.2 คณะวิชาควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาทักษะที่จำเป็น และการใช้ชีวิตในสังคม เพื่อให้ นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดีขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงในปรากฏการณ์ลักษณะเดียวกัน

7.1.3 คณะวิชาสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางและช่วยเหลือนักศึกษาในการเรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับตัวในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงการสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จการศึกษา ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2565 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาข้อมูลของนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการเรียน และยังไม่สำเร็จการศึกษา เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ การปรับตัวและความยืดหยุ่นทางอารมณ์เมื่อต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาในปรากฏการณ์ลักษณะเดียวกัน

7.2.2 การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองและการปรับตัวของนักศึกษา เมื่อต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษา ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาและทำความเข้าใจในปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ เพื่อเป็นกรณีปรากฏการณ์ที่หลากหลาย เพราะประสบการณ์ของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ที่นำไปสู่การเรียนรู้ และการปรับตัวที่จะนำไปสู่การสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนของบุคคลเพื่อความสำเร็จที่หลากหลายของแต่ละบุคคล ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาในการนำไปประยุกต์ใช้ อย่างเป็นประโยชน์ และส่งผลให้สำเร็จการศึกษาได้ตามที่มุ่งหวัง

7.2.3 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาพฤติกรรมและเทคโนโลยีแห่งตัวตนของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบข้อมูลในเชิงปริมาณด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนเพื่อสำเร็จการศึกษา และนำข้อมูลไปพัฒนาเป็นแนวทางในการศึกษาสู่ความสำเร็จการศึกษา

7.2.4 การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาการสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่การสำเร็จการศึกษา ในครั้งต่อไปสามารถศึกษาเพิ่มเติมความสำเร็จในด้านอื่นได้อีก เช่น ความสำเร็จในการทำงาน ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2563). เปลี่ยนร้ายกลายเป็นดี พลังสุขภาพจิต RQ:Resilience Quotient. สำนักวิชาการสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- กรรณิการ์ แสนสุภา, และคณะ. (2563). การปรับตัวของนักศึกษาในสถานการณ์ โควิด 19. Journal of MCU Humanities Review, 6(2), 83-97.
- กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2563). มาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)). https://www.mhesi.go.th/index.php/content_page/item/3033-2019-covid-19.html
- คณะกรรมการการนานาชาติว่าด้วยการศึกษาในศตวรรษที่ 21. (2560). การเรียนรู้ : ชุมทรัพย์ในตน = learning : the treasure within. สำนักงานเลขาธิการศึกษา.
- คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2563). แนวปฏิบัติในสถานการณ์ระบาดของ Covid-19 ฉบับที่ 1 (ภาค 1/2564) การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2564.
- เฉลิมขวัญ เมฆสุข. (2552). การใช้เทคโนโลยีแห่งตัวตนเพื่อความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาเพศทางเลือก [วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- โชติเวชญ์ อึ้งเกลี้ยง, และคณะ. (2562). กระบวนการเรียนรู้สู่เยาวชนนักคิด สร้างสรรค์. PSDS Journal of Development Studies, 2(2), 178-216.
- ฐิตินันท์ บ. คอมมอน. (2560). โซเชียลมีเดีย: เทคโนโลยีแห่งตัวตน และการสร้างอัตลักษณ์ในยุคสังคม หลังสมัยใหม่. Suthiparithat (Journal of Business and Innovation: SJBI), 31(97), 247-258.
- ณัฐพัชร์ อภิรุ้งเรืองสกุล และ พิทักษ์ ศิริวงศ์. (2561). เทคโนโลยีแห่งตัวตนสู่ความสำเร็จของเด็กจากชุมชนแออัด. Veridian E-Journal, Silpakorn University, 11(3), 608-621.
- ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน และ เฉลิมขวัญ สิงห์วี. (2562). การสังเคราะห์การเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน: บูรณา การความรู้จิตวิทยาชุมชนสู่การบริการสังคมสู่การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วารสารสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์, 45(1), 229-268.
- นิตยา มณีนังค์. (2564). ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ แอปพลิเคชันไลน์ ในช่วงวิกฤต COVID 19. วารสารครุศาสตร์สาร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 15(1), 161-173.
- พาฝัน นุห์ และ พิทักษ์ ศิริวงศ์. (2555). การสร้างเทคโนโลยีแห่งตัวตนของนักศึกษาผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น คณะครุศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร [การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- ราชกิจจานุเบกษา. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580).
- ศิริลักษณ์ ยานกุลวงศ์. (2557). พฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2562). เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ พ.ศ. 2562. https://psdg.mof.go.th/view/attachment/file/3134393832/%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%93%E0%B8%91%E0%B9%8C_PMQA_2562.pdf

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2562). นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ
นวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570.

สุชีรา วิบูลย์สุข. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์
ศิริราชพยาบาล. *Siriraj Medical Bulletin*, 10(2), 83-89.

80th Anniversary
SILPAKORN UNIVERSITY
Creative Art and Science for All

คณะวิทยาการจัดการ
Faculty of Management Science

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566